

โมทนาสาธุสาร

ฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖

พระธรรมเทศนาโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระชนมพรรษาในหลวง ๘๕ พรรษา

เรื่อง พุทธานุสติ

วันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕

เห็นมัยเนี่ยอนิจจังมาถึงตั้งแต่วันที่๑มาถึงวันที่๗

เนี่ยว่างไปแล้ว๖วันวันนี้ยังเป็นปัจจุบันอยู่(หัวเราะ)เดี๋ยวก็อนิจจังไปอีกแล้วว่างไปอีกแล้วอนัตตาเดี๋ยวก็หายหมดไปอีกแล้ว(หัวเราะ)แหม่ที่อาตมาสอนไว้เออว่างเป็นมรรคเออว่างเป็นผลเนี่ยนึกถึงความว่างไว้จะนั่งมันว่างหรือเปล่าถ้าว่างเราก็นั่งได้ เรายืนมีที่ยืนหรือเปล่านั้นมันว่างก็ยืนได้

ที่เดินที่มันว่างเราก็เดินไปมาได้ จะนอนที่นอนว่างหรือเปล่าที่นอนว่างเราก็นอนได้เนี่ย

ไอ้คำที่อาตมาพูดตอนเนี่ยโยมจะได้นี้่งง่าย ๆ เตือนความจำโยมอย่างดีเวลาโยมได้ยินยืน เดิน นั่ง

นอนโยมจะได้นี้่ถึงถึงความว่างพอจะนอนก็ถึงพระอาจารย์แล้วว่าเออ! ว่าง(หัวเราะ)นอนได้

ถ้าที่ไม่ว่างอึแหละจะนอนไม่ได้อย่าไปนอนเดี๋ยวจะไปซุกอยู่หรืออะไรอันตรายเป็นอยู่เพราะฉะนั้นเราก็ต้อง

พิจารณาเนี่ยเหมือนพระพุทธเจ้าใช้คำว่าปัจจเวกขณะ คำว่าปัจจเวกขณะก็คือพิจารณาทุกขณะเลย

ไม่ว่ายืน เดิน นั่ง นอนจะกินจะดื่มจะอุจจาระ

จะปัสสาวะเนี่ยต้องปัจจเวกขณะทุกขณะนั่นแหละเป็นการฝึกสัมปชัญญะรู้จิต

รู้ความประสงค์ตัวเองว่าตัวเองจะทำยังยักการที่เรารู้ตัวเนี่ยไม่ใช่สติระลึกถึงเรื่องนั้นเรื่องนี้

เพราะถ้าสติมันระลึกเรื่องนั้นเรื่องนี้ก็ต้องไม่ใช่สติ

สติมันระลึกไปตามสัญญาอุปาทานแต่ว่าพระอาจารย์สอนให้ใช้สัมปชัญญะรู้จิตรู้สติรู้ความประสงค์ตัวเอง

รู้จิตต้องการอะไรแล้วก็เอาเฉพาะปัจจุบันด้วยขณะที่จะนั่งจะยืนจะนอนอะไรเนี่ยจะกินจะดื่มอะไรเนี่ยพระ

พุทธเจ้าสอนไว้หมดเลยให้เราไม่ให้มีสติให้เราไม่รู้รู้กิจหน้าที่ของเรา ที่ไหนที่เกินหน้าที่ที่ไม่ทำไม่จำเป็นนะ

จำเป็นต้องยืนจำเป็นต้องนั่งจำเป็นต้องเดินต้องนอนอะไรเนี่ยก็เพราะเป็นความจำเป็นเป็นการบริหารจัดการ

บริหารใจพร้อมกันนั้นก็บริหารกายไปด้วยพระองค์เป็นผู้ฉลาดพระองค์วางแผนไว้ไม่มีใครกล้าล่วงละเมิด

เพราะว่าเป็นของจริงใครไม่ฝึกไม่หัดตามที่พระองค์แนะนำสั่งสอนก็ไม่ได้ประโยชน์

ใครฝึกตามก็ได้ประโยชน์รู้เห็นเป็นปัจจัตตัง “ผู้ใดเห็นธรรมชื่อว่าผู้นั้นเห็นเราตถาคต”

พระองค์ตรัสไว้อย่างนี้ฉะนั้นจะยืน เดิน นั่ง

นอนก็ให้นึกถึงพระพุทธเจ้าจำไว้ให้ดีไม่ใช่นอนเปล่าๆแต่เราก็นึกถึงบุญคุณหรือพระคุณของพระพุทธเจ้าที่

พระองค์สอนเราก่อนที่จะยืน จะเดิน จะนั่ง

จะนอนจะกินจะดื่มจะอุจจาระจะปัสสาวะเนี่ยเนี่ยจะต้องนึกถึงพระพุทธเจ้าบางคนก็กลัวจะไปนึกถึงพระพุ

ทธเจ้าตอนไปชี่ไปเหยี่ยวไม่สมควร เอ็งจะไปนึกถึงแล้วมันเลือกเวลาตายหรือเปล่า?

(หัวเราะ)พิบพิบก็ตายเลยไม่เลือกจะกิน จะนั่ง

จะนอนพิบพิบตายเลยเป็นลมเป็นแรงตายเลยก็มีเนี่ยเพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าสอนไม่ให้ประมาท

ไม่ให้ประมาทกับอะไร?ไม่ให้ประมาทกับอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาบางคนเข้าใจ!

พระธรรมมีตั้ง๘๔๐๐๐พระธรรมชั้นตรีพระองค์บอกไม่ให้ประมาทคือไม่ให้ประมาททั้งหมด

ทำยังงัยเราจึงจะปฏิบัติโดยที่ไม่ผิด?

เราก็ต้องทำจิตให้ว่างนั้นแหละแล้วก็หมดไม่ผิดเลยสักข้อถ้าจิตเราว่างแล้ว(หัวเราะ)ไม่มีการละเมิดอีกไม่ผิด ไม่มีเจตนาไม่มีความปรารถนาที่จะล่วงสิกขาบทหรือล่วงพระพุทโธวาทเนี่ยจำไว้ให้ตื่นเวลาใครถามจะได้ออบเขาได้จะได้ไม่โง่ดักดานเนี่ยปฏิบัติไม่ผิด(หัวเราะ)

โภชนมัตตัญญูตาชากุริยานุโยคเนี่ยแล้วพิจารณาก่อนจึงบริโภคเนี่ยพระพุทโธเจ้าสอนไว้เนี่ยเพราะฉะนั้นเราก็ก็นั่นจะกินจะเดิน

การที่พระองค์ให้พิจารณาก็คือทำความเข้าใจว่าเราขณะที่เรากินเราบริโภคเนี่ยอาหารนั้นเป็นพิษเป็นภัยแก่สุขภาพร่างกายเราหรือเปล่า?แสดงต่อโรคใหม่?เนี่ยพระองค์สอนให้ปัจจุเวกทุกขณะยื่น เดิน นั่ง

นอนยิ่งใหญ่มากเลยแล้วก็ยังมีปัจจุเวกขณะแล้วก็ป็นธาตุปัจจุเวกอีกพิจารณาให้เป็นธาตุทุกอย่างป็นธาตุหมดอาศัยธาตุพึ่งธาตุเนี่ยที่มันเลี้ยงกันอยู่เนี่ยอาศัยธาตุพึ่งธาตุแล้วก็ป็นอะติตะปัจจุเวกนี้กว่ากินไปแล้ววให้ไปแล้วขณะยื่น เดิน นั่ง นอนอะไรเนี่ยป็นอะติตะปัจจุเวกก็จะเห็นอนิจจังอนัตตานั้นแหละเนี่ยอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาขณะกิน ขณะยื่น ขณะเดิน ขณะนั่ง

ขณะนอนใครนึกว่าเป็นของธรรมดาไม่ธรรมดาถึงนิพพานเลยนะว่างหมดเลย

จุดสนใจที่พระองค์มุ่งเน้นป็นการเตือนสติให้นึกถึงความว่างคือต้องมีสมาธิมีอนัตตาความว่างป็นอารมณ์คือต้องมีความตั้งใจจริงตั้งใจที่จะว่างจริงๆแล้วพระองค์ก็ตรัสไว้ชัดเจนสุญญตวิโมกข์หลุดพ้นด้วยความว่างถ้าใครดีอกับพระองค์เนี่ยชื่อป้อมากๆไอ้พวกนี้ยิ่งกว่าอาหารเต่าอีก(หัวเราะ)ที่ว่าจมอยู่กองบัวในสระแล้วไอ้อกองบัวนั้นถ้าได้อบรมสั่งสมที่พระองค์แสดงถึงอุคสมัตตัญญู เพียงยกหัวขึ้นแสดงก็รู้แจ้งโดยพลัน

วิจิตัญญู อธิบายแล้วเข้าใจแล้วก็รู้แจ้ง เนย

เมื่อได้ยินได้ฟังแล้วได้รับคำอธิบายแล้วต้องอยู่ปฏิบัติต้องทำความเข้าใจคุ้นเคยจึงจะบรรลุได้ ปทปรมะ

เนี่ยผู้มีบทย่างยิ่งถึงจะอบรมแล้วก็ยังไม่สามารถบรรลุได้แต่ไม่ขาด

คำว่าไม่ขาดอะไร?คือที่ไม่ขาดที่ได้รับการฝึกการหัดมาแล้วแต่ว่ามันยังไม่บรรลุเพราะว่ามันยังขาดปัญญา

การใคร่ครวญนั้นนะที่เขาเรียกอิทธิบาท๔นั้นนะเนี่ยมันต้องมาใช้ตรงนี้ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

ฉันทะความพอใจที่จะปฏิบัติ จิตตะก็ต้องตั้งใจปฏิบัติ วิริยะเพียรในการปฏิบัติ

วิมังสาใคร่ครวญในการปฏิบัติที่จะปฏิบัติเพื่ออะไร?มุ่งอะไร?เนี่ยลงได้เลยเนี่ยใครจะหยิบอะไรก็เข้าได้หมดเลยพระพุทโธเจ้าแสดงไว้เนี่ยเชื่อมโยงได้หมดทั้งธรรมทั้งวินัยเนี่ยถ้าเรารู้มากขนาดไหนเราก็สามารถโยงลงมาได้หมดเราจะเห็นความอัศจรรย์ของพระพุทโธเจ้าว่าที่พระองค์แสดงทั้งพระธรรมทั้งพระวินัยไม่มีความขัดแย้งกันเลย

วินัยก็คือระเบียบป็นพระพุทโธอาณาไม่ให้ภิกษุผู้ประพฤติปฏิบัติบรรพชิตต้องอยู่ในขอบเขตพระวินัยก็คือไม่ทำผิดเลยเมื่อไม่ทำผิดแล้วเราก็จะได้รู้เองว่าเมื่อเราไม่ได้ทำผิดเราก็ว่างจากการทำผิดเห็นมัยมันอยู่ด้วยกันนั้นแหละ(หัวเราะ)พออยู่ด้วยกันเหมือนพระองค์หนึ่งนั้นแหละที่พูดไว้ว่าเนี่ยเอามือมาจ่อคอไวเลยเนี่ยแล้วก็จะตายท่านก็พิจารณาตั้งแต่ก่อนบวชมาบวชแล้วท่านบวชด้วยศรัทธาแล้วก็ตั้งใจจริงแล้วก็เห็นว่าเราไป

ไม่ได้ทำผิดพระวินัยอะไรแล้วเราจะมาฆ่าตัวตายอะไรเนี่ยเนี่ยบรรลุประอรหันต์เลยเนี่ยพระวินัยคือ
อวางต้องมาพิจารณาถึงกฎระเบียบแล้วเราไม่ทำผิดกฎระเบียบ

เราก็ว่างจากกฎจากระเบียบอีกต้องมาพิจารณาถึงความว่างจากกฎจากระเบียบเนี่ยมันจึงจะเข้าใจชัด
ถ้าใครไม่รู้โง่! พระวินัยเนี่ยแห่ม!

ศีลยังนึกว่าน้อยผู้สมาธิไม่ได้โง่บางคนโง่มันปรมาสศีล(หัวเราะ)ความจริงแล้วตัวศีลนั้นแหละเป็นตัวมรรคคือละเว้นก็ว่างละเว้นก็ว่างรู้ง่ายเข้าใจเร็วอีก

สมาธิแปลว่าความตั้งใจมั่นคือตั้งใจละเว้นเท่านั้นคือกำหนดตามไปอีกให้อยู่กับความว่างนั้นนะสมาธิแปลว่าความตั้งใจมั่น

ปัญญาเหตุผลในการปฏิบัติก็คือต้องละต้องเว้นแล้วก็ความตั้งใจจริงในการรู้เหตุรู้ผลที่ว่างด้วยทำไมพระองค์จึงห้าม? พระองค์ห้ามก็คือไม่ให้ทำชั่วทางกายทางวาจาทางใจเนี่ย

มันจะได้ว่างทั้งบริสุทธิ์กายบริสุทธิ์วาจาบริสุทธิ์ใจ ไม่ใช่ของยาก!

ใครประพฤติปฏิบัติตามเชื่อพระองค์ก็จะได้รับแจ้งเห็นจริงแล้วก็ไม่ใช่ของยากด้วยครูบาอาจารย์ยุคนี้มันฉลาดเกินมันละมัน โง่พวกชาลันด้วยหกหมัดนะเสียของหมด(หัวเราะ)

เทเท่าไรมีสิ่งไม่กินใครเขารู้จักประมาณเทพอดิก็เอาแล้ว!

ไม่ให้ชาลันด้วยมันต้องเซ็ดมาซักทำความสะอาดกันอีกเนี่ยพวกชาลันด้วยคุยมามากมายก่ายกองแต่ไม่รู้จักประมาณในการคุยเนี่ยถ้าเป็นประโยชน์เป็นพุทธภาสิตฟังเท่าไรก็ไม่รู้จักเปื้อนเพราะเป็นนิยานิกรรมใครยิ่งเข้าใจมากใครยิ่งรู้มากก็บรรลุมรรคผลได้เร็วขึ้นเนี่ยให้รู้ไว้อย่างนี้อย่าไปอิจนาระอาใจ

อันนี้ต้องยกย่องพระราหุลพุทธชินโรสนเนี่ยเข้าขึ้นมาก็กวาดกองทรายมาเนี่ยขอให้ได้อิโวาจากพระอาจารย์คือพระสารีบุตรหรือใกล้พระพุทธเจ้าก็ขอให้ได้พระพุทธอิโวาเท่าเม็ดทรายเนี่ยท่านเป็นเขตที่คคะเป็นผู้ไคร่ต่อการศึกษาเนี่ยศึกษาสิ่งที่ยังไม่รู้เนี่ย

รู้แล้วท่านเป็นผู้รู้เข้าใจเร็วอยู่แล้วเป็นพุทธะเป็นเชื้อสายพุทธชินโรสนสั่งสอนอบรมใกล้ชิดกับพระพุทธเจ้ามานานแล้วเหลือหน่อเดียวมันเนี่ยพระนางกัณหาพระอุบลวรรณาเถรีเนี่ยพอโดนพระราชทานไปให้ชุกกลยโภจเลยไม่ปรารถนามาเป็นลูกพ่ออีกแล้ว(หัวเราะ)กลัวโดนให้ท่านอีก(หัวเราะ)แล้วก็ป็นธรรมาเลยพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์เลยต้องมีลูกชายคนเดียวแล้วจึงจะไปบวช(หัวเราะ)เนี่ยให้รู้ไว้ความจริงไอ้ที่โดนเขียนโดนตีเนี่ยมันเป็นกรรมของกัณหาชาติด้วย

อดีตชาติไอ้ตาชุกมันเคยเป็นวัวเป็นควายแล้วมันเคยสองคนนี่เคยไปตีไปเขียนมันไว้มันเลยเป็นกรรมเก่าไว้มันเลยมาเขียนมาตี(หัวเราะ)แล้วก็ต้องถูกตีราคาด้วยพระเวสสันดรเนี่ยถ้าข้างห้าร้อยม้าห้าร้อยต้องทรัพย์สินสมบัติอีกเท่าไรจึงจะถ่ายตัวจึงจะเป็นไทด้วย

ที่พระองค์ตีราคาไว้ก็เพื่อไม่ให้ไปอยู่กับคนชั่วคนเลวเพราะเป็นหน่อเนื้อเชื้อกษัตริย์ต้องเป็นผู้มีบุญเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีจึงจะมีข้างห้าร้อยม้าห้าร้อยมีเงินมีทองแค่นั้นเท่านั้นอะไรเนี่ยจึงตีราคาไว้แสดงถึงพระเวสสันดรที่มีพระปัญญาญาณมีปัญญาญาณเฉลียวฉลาดป้องกันลูกไว้ด้วยที่นี้ไปถึงชุกมันผ่านเมืองของพระเจ้าตาครุจกัณหาชาติได้แต่กัณหาชาติไปเข้าเฝ้าไม่ได้(หัวเราะ)พอหลานยังเป็นเนี่ยพ่อตีราคาไว้เนี่ยถ้าไม่ไปถ่ายละก้อยยังไม่เป็นไทต้องไปเป็นข้าเขาเนี่ยพระเจ้าตาพระเจ้าปู่พระเจ้าย่ารับเอามาถวายเลยเลี้ยงไอ้เจ้าชุก

ชกอะไรดี ๆ มากินซะท้องแตกตายเลย(หัวเราะ)นั่นนะทรัพย์สินสมบัติก็เอาไปไม่ได้เลยก็ต้องเอาเข้า
าเก็บท้องพระคลังอย่างเก่าอีกเนี่ยเห็นมัยเนี่ยเป็นความฉลาดของพระพุทธเจ้าให้พวกโยมอ่านก็เฉย ๆ ไม่ได้
คิดแต่เอาตมาอ่านเอาตมาก็อู่ว่าเออ!

เนี่ยเป็นความฉลาดต้องการของพ่อไม่ให้ใครไปรังแกลูกเกินไปไม่ให้ไปลำบากเกินไปเมื่อใครต้องการก็ต้อง
มาถ่ายเอาไปต้องเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีหรือพระเจ้าแผ่นดินเท่านั้นจึงจะมีบุญมาถ่ายเอาไปได้เนี่ยฟังไว้ให้
ดีเนี่ยเราจะต้องรู้

เราก็จะเห็นความฉลาดของกัณหาชालีพอได้ยินเสียงชุกก็รู้ว่าไอ้เนี่ยต้องมาขอเอาแน่เลยไปลงสระแล้ว
ก็ทำพิธีความจริงนะตัวขึ้นสระแล้วก็ทำแบบลงสระบางที่ก็ทำถอยหลังขึ้น(หัวเราะ)เป็นความฉลาดแม้แต่เป็น
นเด็กเล็ก ๆ ก็มีปัญญาแล้วเพราะอะไร? เพราะจะไปเล่นอะไรก็วางอุบายไว้เพราะมันมีรอยเปียก ๆ พระบิดาพ
ระมารดาเป็นคนมีปัญญาที่นี้ต้องให้เขาจับเราไม่ได้ทั้งสองคนพี่น้อง(หัวเราะ)เนี่ยให้รู้เอาไว้ต้องมีบุญต้องมี
วาสนาพิเศษได้มีส่วนร่วมบารมีพระพุทธเจ้าในการที่จะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตอนเนี่ยเอาตมา
อพระบรมพุทธานุญาติพิเศษไว้แล้วไม่ต้องให้เมียให้ลูกอีกต่อไปแล้วไอ้พวกนี้มันไอ้พวกมารมันมากลั่นแกล้ง
งมันจะมาให้เสียชื่อเสียงเกียรติยศขนาดพระองค์สร้างบารมีมาเต็มที่แล้วยังมาให้ทานลูกเมียอีกเนี่ยไม่เหมาะ
สมพระอาจารย์ขอโอกาสแล้วเยอะเลยไม่มีใครรู้เรื่องกับเอาตมาได้ขอพระบรมพุทธานุญาติคุยกับพระพุทธ
เจ้า(หัวเราะ)พระองค์ประทานพรเนี่ย

เรื่องที่พระมหากัสสปะจะไปมาปนกิจในมือพระศรีอริยเมตไตรยพระอาจารย์ก็วางแผนอันเชิญพระมหากัส
สปะมาแล้วก็เรียกเชิญพระญาติพระวงศ์มาทั้งฝ่ายบิดามารดามาให้หมดแล้วพระอาจารย์ก็ส่งขึ้นไปหมดแ
ล้วพระอาจารย์ก็ขออย่างเดียวขออนุญาตไม่ต้องไปมาปนกิจในมือของพระศรีอริยเมตไตรยเพียงแต่ให้เนร
मितเป็นรูปมือออกมาหรือให้ช่างสร้างเชิงตะกอนเป็นรูปฝ่ามือก็พอ

เนี่ยรู้ใหม่พระอาจารย์เนี่ยพระมหากัสสปะยอมพระอาจารย์

พระอาจารย์เนี่ยช่วยเท่าไรเนี่ยพระญาติพระวงศ์เท่าไรให้ขึ้นไปหมดเลยแล้วขอเพียงไม่ให้ไปเผาศพในม
ือเท่านั้นเพราะอะไร? เพราะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีเนี่ยเพราะเอาตมาเยอะมากเลยเนี่ยที่เอาตมาคิดแล้วขอเนี่ย
ใคร่ควรจะต้องใช้ปัญญาอย่างพวกโยมคิดไม่ได้หรอกแล้วอย่างเอาตมาคิดได้และทำได้แล้วป้องกันไว้แล้ว(หัว
เราะ)เนี่ยความเฉลียวฉลาดมันต้องละเอียดรอบคอบสมันตจักขุญาณ

ญาณรอบครอบเนี่ยต้องมีพุทธจักขุญาณ สมันตจักขุญาณ มังสะจักขุญาณ ปัญญาจักขุญาณ
บุพเพนิวาสานุสติญาณ จตุปปาตญาณ

อัสวักขยญาณที่เป็นญาณสำคัญเนี่ยต้องเป็นประจำตัวของพระพุทธเจ้าเลยต้องว่าอย่างนี้ที่เอาตมาเขียนไ
ว้เนี่ยเอาตมารู้มากมายพลิกผันเยอะเยอะเนี่ยเอามาเป็นกำลังก็ได้เอามาเป็นญาณรู้ก็ได้เนี่ยเพราะฉะนั้นคว
ามหมายของพระพุทธเจ้าเนี่ยอรรถภาพความว่างมา๔อสงไขยแสนกัลป์เนี่ยมาเต็มในชาติเป็นพระเวสสันดร
เนี่ยต้องให้พระกัณหาชालีพระนางมัทรีเป็นทานอันนั้นเป็นทานภายนอกนะ

ทานภายในก็คือถ้าใครมาขอหทัยวัตถุก็จะผ่าออกควักให้

ใครมาขอดวงตาก็จะควักให้ นั่นนะเป็นธรรมให้อาตมารู้ได้ว่าพระองค์เนี่ยอรรถภาพความว่างมา๔อสงไขยแสน
กัลป์แล้วจึงมาเต็มในชาติเป็นพระเวสสันดรเนี่ยยุคนี้สมัยนี้คนอายุยืนไม่ถึงร้อยปีเดี๋ยวก็จะตายกันหมด

แล้วพวกเอ็งต้องวอร์มอัปเดตความว่างจนตาย(หัวเราะ)ตายแล้วจิตจะได้โน้มไปนิพพานได้ง่ายๆ
เอาความว่างเป็นมรรคพอว่างจริงๆแล้วก็ไปผลเลยจิตโน้มไปเองไม่ต้องตั้งใจด้วยเพราะเราตั้งใจมาตั้งแต่
แรกแล้วเพราะเราตั้งใจจะไปนิพพานจึงต้องตั้งใจทำความว่างเข้าใจใหม่?

เดี๋ยวนี้กว่าทำไมพระอาจารย์วิเศษวิเสโสมาจากไหน

พระองค์แสดงถึงสมาธิตั้งใจมั่นแต่พระอาจารย์บอกไม่ต้องตั้งใจจิตมันจะโน้มไปสู่พระนิพพานเอง

หาว่าไม่ว่ามันตั้งใจมาแต่แรกแล้วตั้งใจว่างงัย(หัวเราะ)เดี๋ยวจะนึกว่าไม่ตั้งใจ

พอถึงเวลาจะตายเนี่ยไม่ต้องตั้งใจอีกเพียงแต่รู้ว่าจะไปนิพพานเนี่ยตชจิตจะโน้มไปเองไปสู่พระนิพพานด้วย
ความเคยชินกับความว่างเนี่ยอาตมาเนี่ยไม่มีในตำหรับตำราโยมไปเปิดในพระไตรปิฎกดูได้อย่างตอนนี้อ
าตมาตามทางตลอดในพระไตรปิฎกที่มาพิจารณาแล้วทำความเข้าใจจึงไม่เหมือนใครมาเทศน์มาสอนเป็นธ
รรมะปัจจุตตตั้งทั้งนั้นนะแต่อาศัยเนี่ยที่พระองค์แสดงไว้พระอรหันต์ร้อยกรองเป็นพระไตรปิฎกคือทำสังค
ายนาเอาไว้เนี่ย ถ้าจะเสียลิขสิทธิ์ก็ต้องเสียลิขสิทธิ์ปัญญาให้พระพุทธเจ้าพระธรรมเจ้า

พระอรหันต์เจ้าที่ร้อยกรองกันมาเนี่ยจนมาถึงพระอาจารย์เนี่ยพระอาจารย์เป็นคนฉลาดอย่างซื่ออย่างตรง
อาตมาจึงบอกว่าลูกศิษย์ทุกคนถึงแม้เอาเปรียบเขาได้ก็ไม่ควรทำไปเอาเปรียบเขาแล้วที่หลังโดนเขาเอาเบี
ยบบ้างจะเสียใจมากเพราะมันมีเวรมีกรรมทำให้คนอื่นเป็นทุกข์เนี่ยเพราะฉะนั้นที่หกวันมาก็ประมวลมาทั้ง
หมดเลยประมวลมาลงความว่างที่เทศน์ทุกวันก็ลงความว่างไม่ทิ้งความว่างเพราะพระพุทธเจ้าสอนให้สูญ
ญุตสมาธิคือตั้งใจมั่นตั้งใจมั่นตั้งแต่วันแรกจนวันสุดท้ายต้องตั้งใจไปถึงนิพพานโน้นแหละ(หัวเราะ)ไม่ใช่ต
องตั้งใจไปตลอดแม้ที่โยมถามอาตมาเมื่อวานนี้ที่โยมจะทำงัยงัย

ก่อนนี้ก็อยู่ในวัดนี้แหละเราจะไปทำการทำงานก็ทำไปแต่จิตของเราก็นึกว่าตอนเนี่ยเรายังอยู่ในวัด

ทำจิตของเราให้เป็นปกติเหมือนกับอยู่วัดปฏิบัติได้ตลอดเวลาอยู่บ้านก็ปฏิบัติได้ทำงานทำการก็ปฏิบัติได้
เพราะการทำงานเป็นการปฏิบัติธรรมเห็นมัยที่อาตมาสอนแล้วเนี่ยอาตมาไม่ได้โกหกพวกโยมเนี่ยๆอาศัยที่
อาตมาเป็นพระที่ตามรู้ตามเห็นอย่างซื่ออย่างตรงต้องว่าศึกษาเล่าเรียนจริงจังแล้วก็ไม่ได้ยึดถือว่าเป็นของ
ตัวเองด้วยเนี่ยเป็นลิขสิทธิ์ปัญญาของพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอรหันต์เจ้าที่พระองค์แสดงไว้

ถ้าพระองค์ไม่แสดงไว้เป็นพระธรรมพระอรหันต์เจ้าก็คงไม่ได้จดจำมาร้อยกรองกันอีกหมดเลยเวลาพระอา
จารย์นี่ถึงเวลาถวายเป็นความดีก็ให้ทั้งหมดเลยเนี่ยพระพุทธเจ้า

พระธรรมเจ้าหมดเลยอาตมาหันตกาลอนันตกาลตลอดกาลอภิมหาศาลทุกพุทธันดรนรินดรเลยเนี่ยมากม
ายความรู้ของอาตมาก็เลยยิ่งมากมายไม่มีขีดขึ้นทุกพระองค์ประทานพรให้พระอาจารย์หมดพระอาจารย์
เลยเป็นผู้เจริญท่านเป็นท่านผู้เจริญ(หัวเราะ)แม้กระทั่งหลวงพ่อบรมหาปิ่นท่านเดี๋ยวนี้ท่านเรียกพระอาจา
รย์ว่าท่านผู้เจริญ(หัวเราะ)เนี่ยถึงจะแน่เพราะอาตมา

ถามพระอาจารย์ว่าเจริญด้วยอะไร?เจริญด้วยศีลด้วยธรรมเนี่ย

ไม่ใช่เจริญทรัพย์สินสมบัติกระจอกงกตอยู่ยังเป็นหนี้เขาอีก(หัวเราะ)เยอะเยอะไปยังไม่ได้ใช้ก็มีแต่เป็นผู้เจ
ริญด้วยศีลด้วยธรรมถึงเวลาแล้วก็อดทนอดบั่นด้วยบุญด้วยกุศลด้วยความดีของเราเนี่ยที่ขนถ่ายสัตว์แทนพร
ะพุทธเจ้าต้องว่าขนถ่ายสัตว์แทนพุทธเจ้าที่เอาพระพุทธโฆษาทมาสอนแล้วพรหมเทพเทวาบรรลุมรรคผลมา
มากมายเนี่ยวานนี้ก็หาแสนมหากัปปีเห็นมัยเนี่ยเยอะเยอะเนี่ยพระอาจารย์ก็ถวายเป็นพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า

นิโรธะดับตัวผู้รู้ผู้นั้นนะแล้วมันก็จะเข้าถึงนิพพานได้ฝึกหัดไว้ทุกวันไม่ต้องไปถามใครเป็นความรู้บีบ
 จจัดตั้งเพราะมันมีอยู่ทุกคนแล้วงานมันสอนเองนะทำไปเดี๋ยวก็ฉลาดเดี๋ยวก็รู้ยิ่งพวกโยมเนี่ยต้องเก่งกว่าอ
 าศมาแน่เลยเก่งเพราะอะไรเพราะโยมอยู่ทางโลก โยมได้พบได้ปฏิษะรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ
 ธรรมารมณทุกวันต้องว่าอย่างนี้อาตมาอยู่ในป่าในเขาไม่มีใครมาพบอาตมา(หัวเราะ)อาตมาจึงว่าพวกโยม
 เนี่ยเก่งแต่โยมเนี่ยต้องเตรียมภูมิคุ้มกันเอาไว้ก่อน(หัวเราะ)ต้องมีความว่างเอาไว้เนี่ยอาตมานี้รู้แล้วละรู้แ
 ล้วเว้นแล้วก็ว่างนั้นแหละเป็นศีลเห็นมัยไม่ต้องไปสมทานหรือทศความจริงเป็นเจตนาวิริตีพระพุทเจ้าสอน
 ไว้สองนัยยะ

ถ้าเราสมทานเนี่ยเหมือนสมทานอุคังคอะไรเนี่ยไอ้พวกมารมิชฌาทิฐฐิหรือเจ้ากรรมนายเวรรู้ว่าเหมือนเร
 ่าไปประกาศว่าเราจะปฏิบัติทางเนี่ยมันกลัวเราจะวิมุตติหลุดพ้นมันเลยเป็นอุปสรรคต่อเราด้วยมันเลยมาก
 ล้นแก่งเราทำให้เราเสียสัจจะเพราะฉะนั้นเราจะต้องปฏิบัติอย่างชื้ออย่างตรงไม่ต้องสมทานใช้เจตนาวิริ
 ติกว่ามารจะรู้ที่ไหนได้พระพุทพุทเจ้าตรัสรู้เป็นพระพุทเจ้าแล้วเห็นมัย

ยังไม่รู้เลยว่าพระพุทเจ้าตรัสรู้แล้วยังเอาตณหา ราคา

ออดีมาช่วยวนคิดจะทำลายตบะพระพุทเจ้าอีก(หัวเราะ)เห็นมัยพระพุทเจ้าก็รู้เห็นพระพุทเจ้าก็ว่าไม่
 มีประโยชน์แล้วพวกเนี่ยหาว่าไม่รู้เราตถาคตเป็นพระพุทเจ้าแล้วมันเนาะมันก็ชื้อเขาเรียกภิกษุมารนั้นนะ
 นางตณหาที่คือความอยากได้ นางอยากได้ นางราคาหรือนางราคาคือความกำหนดยินดี

นางออดีออดีก็คือตัวอิจฉาเนี่ย ให้รู้ว่าออดีก็คือตัวอิจฉา อิจฉาไม่ให้ใครได้ดีมีความสุข

แต่มันมาเข้าไปแล้วพระพุทเจ้าตรัสรู้ไปเรียบร้อยแล้วพลังเพียบแล้ว(หัวเราะ)เนี่ยจำไว้ชื้อเนี่ยเราก็รู้ง่ายเข้าไป
 จเร็วเราเนี่ยไม่ต้องไปเชื่อใครรู้ตามพระพุทโอบาทครั้นเราไม่มีทุกข์เราก้จะเห็นผู้ใดเห็นธรรมชื้อว่าผู้นั้นเห็น
 เราตถาคตคือเห็นพระพุทเจ้าเนี่ยเราทำตามพระพุทเจ้าแล้วเราก้จะเข้าใจธรรมะของพระองค์แล้วเราก้จะ
 ได้ไม่มีทุกข์ตามพระพุทโอบาทเนี่ยแล้วเราก้จะมีสุขไปตลอดเลยนิรามิสสุขสุขที่ไม่ต้องไปอาศัยใครเลย

ว่างสุขเกิดจากความว่างไม่ต้องอาศัยรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ

ธรรมารมณเรามีกินก็แสดงว่าเรามีบุญเรามีเครื่องนุ่งห่มเราก้มีบุญเนี่ยจำไว้มีเจ็บไข้ได้ป่วยเมียก้มีบุญถ้ามี
 นไม่มีก็หมดบุญทางโลกถ้าคิดว่าหมดบุญทางโลกเดี๋ยวก็ไปเสวยวิมุตติสุขแล้วเดียวสบายเลยมีทุกอย่าง(หัว
 เราะ)รวย

ตายแล้วรวยลูกศิษย์พระอาจารย์เนี่ยที่อาตมาบอกถ้าเป็นสมัยพุทกาลเนี่ยพวกโยมต้องได้เป็นเศรษฐีในวั
 นนี้พระอาจารย์ให้เพราะพระอาจารย์ไปถวายพระพุทเจ้าทุกๆพระองค์ตั้งแต่พระองค์แรกอดีตจนถึงปัจจุบั
 นตลอดไปถึงอนาคตแล้วอนิสงส์มากมายแล้วมันจะไปไหนทิวคณอภิมหาทิวคณเลยเนี่ยแล้วมันจะกินใช้จ
 ายขนาดไหนก็ไม่ต้องกังวลจนเข้านิพพานเนี่ยถ้าเป็นครั้งพุทกาลเนี่ยพระองค์ให้เห็นจะจะเลยเนี่ยเป็นเศรษฐ
 ฐียุคนี้ไปทำอย่างนั้นไม่ได้เดี๋ยวไม่มีผลผลิตทั่วโลกแห่มาเมืองไทยมาขอให้พระอาจารย์(หัวเราะ)ไม่ต้องกิน
 แล้วมันชวนคุณคนนั้นมาคนนี้มาไม่ต้องหลบไม่ต้องนอนคนนั้นให้มาช่วยคนนี้ส่งเสียงเอะอะตึงตังจะทำเงีย
 บก็ไม่ได้(หัวเราะ)เห็นมัยเนี่ยหาเรื่องหาทุกข์หาโทษใส่ตัวเนี่ยถ้าใครมีฤทธิ์มีเดช

พระพุทเจ้าท่านจึงห้ามไม่ให้หอดูดุตรมณุสธรรมก็เพราะแบบนี้แหละไม่ให้หาทุกข์หาโทษใส่ตัวเองใครรู้มีฤ
 ทธิมีเดชอะไรเดี๋ยวก็แห่กันมาให้ช่วยนั่นช่วยนี้ไม่ช่วยมันก็บ่นเอาว่าเอาอีก(หัวเราะ)พระอาจารย์นี้ผ่านมาแ

ลืมนึกมาแล้วเนี่ยรู้จักพระพุทโธวาทที่พระองค์ปรารถนาดีต่อทุกคนเลยไม่ใช่พระองค์ห้ามที่เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าล้วนแต่มีบุญมีคุณพิเศษทั้งนั้นแะแต่เมื่อพระองค์ห้ามแล้วไม่มีใครกล้าล่วงละเมิดนะก็มีเท่าที่จำเป็นตามหน้าที่นั้นแหละถ้าใครไม่มีหน้าที่ไม่มีสิทธิ์ต้องว่าอย่างนี้เนี่ยจำไว้ให้ดีไม่ต้องไปชวนใครมาเที่ยวเป็นเวรเป็นกรรมก็จะอยู่เฉยๆก็ไม่ได้มีใครมากวนอีกแล้วความจริงก่อนเนี่ยมีลูกศิษย์คนพอมันกวนเสร็จแล้วมันบอกผมไม่กวนพระอาจารย์แล้วก็มันกวนไปเสร็จแล้ว(หัวเราะ)เนี่ยเป็นเวรเป็นกรรมเลยเนี่ยขอแล้วขออีกก่อนเนี่ยทั้งวันทั้งคืนกลางวันกลางคืนนี่เนี่ยขอร้องจะบิณฑบาตอะไรมากรวนนี่ไม่ออกเที่ยวไม่ออกเป็นนั่นเป็นนี่ให้พระอาจารย์ช่วยเนี่ยรู้ไว้เถอพระอาจารย์เนี่ยโดนมาอย่างหนักแล้วเบื่อหน่ายตัดทิ้งเลยบอกมึงไม่ต้องมาขออีกพระอาจารย์ไม่ให้สอนแล้วบอกแล้วมึงไม่เชื่อพระอาจารย์ไม่ใช่ขี้ขามึงไม่ได้มีความดีอะไรเพียงแต่ถวายเป็นสังฆทานเดือนละสามพันสามพันเอ็งก็ถวายเป็นสังฆทานพระพุทโธวาทเจ้าพระธรรมเจ้าข้าไม่ได้ไปเกี่ยวกับเอ็งนะ(หัวเราะ)มึงจะมาใช้ข้าเป็นขี้ข้าไม่ถูกต้องเนี่ยจำไว้ให้ดีคนที่สมควรได้ก็นั่นนะคนที่มิใช่อย่างชื้ออย่างตรงนั้นแะจะได้ผลรวดเร็วจะได้รู้เป็นปัจจุตังเห็นผิดก็รู้ว่าไอ้! ผิดพลาดแล้วรู้เลยเนี่ยเงินทองที่ไหลมาเทมาก็หายจ๋อยไปเนี่ยไม่เคยได้เนี่ยกับหนานโต้เนี่ยช่วยมันทุกอย่างตั้งแต่บวชให้เขามาถวายเป็นสังฆทานก็อุทิศสาคูสละองค์เงินเอาไปบวชมันเงินทองก็เอาไปถวายเป็นสังฆทานพระอาจารย์(หัวเราะ)หมดไม่ใช่อะไรต่อมิอะไรเนี่ยหายไปนานที่ไปหาช่างมาทำต้นไม้ให้พระอาจารย์มันก็เอาค่าจ้างไปหามันซั้วมันฝากเงินไปบงกกรรมาพระอาจารย์บอกไปคืนมันชะพระอาจารย์ไม่ยอมได้เนี่ยต้นเหตุศิษยานุศิษย์อกตัญญูก็เพราะเจ้าเนี่ยช่วยไปมากมายก่ายกองแล้วยังกวนไม่เลิกเนี่ยก่อนนี้เช็ดเต็งอะไรงานไม่มีบ้างเป็นนั่นเป็นนี่พอตายแม่ตายส่งพี่น้องมีบุญอะไรส่งไปหมดช่วยสุดๆไปแล้วนี่ใช้มันแค่นี้เสือกเอาสวดคำพระอาจารย์อีกทั้งๆที่พระอาจารย์ก็ไม่มีพระอาจารย์ไม่มีรายได้อะไรนี้พระอาจารย์ก็ให้มันก็บอกคนนั้นคนนี่ให้มันที่นี้บอกจะมาให้ช่วยอีกแล้วบอกไปคืนเงินมึงไม่ใช่ลบหลู่ดูหมิ่นเงินแต่ไม่ชอบไม่ให้มันมีส่วนร่วมบุญกับพระอาจารย์ต่อไปอีกแล้วหมดคนชั่วๆแบบเนี่ยเต็มแผ่นดินให้รู้ไว้พระอาจารย์ไม่ยอมได้ของใครหรือเพราะไม่ยอมเป็นขี้ข้า(หัวเราะ)มันเสียศักดิ์ศรีเราเป็นผู้มีบุญต้องมาเป็นขี้ข้าพวกนี้เนี่ยพรหมเทพเทวดาเขารู้กันทั้งนั้นเนี่ยคนพวกนี้ขึ้นคือไปเที่ยวแพภัยตัวเองอีกช่วยอีกหลายต่อเลยเนี่ยจำไว้ให้ดีต้องขยันโมทนาสำเร็จด้วยมุทิตาพลอยยินดีนะอยู่บ้านนั่นนั้นไม่ต้องมาหาพระอาจารย์ไม่ต้องขึ้นรถเสียดตังค์มาอีก(หัวเราะ)เสียน้ำมันมาอีกอยู่บ้านก็โมทนาสาธุพระอาจารย์ก่อนมาถึงพระอาจารย์เนี่ยพระพุทโธวาทเจ้าทุกพระองค์ พระธรรมเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์เจ้าทุกพระองค์โน้นแล้วจึงมาอาศัยพระอาจารย์องค์สุดท้าย(หัวเราะ)พระอาจารย์เนี่ยมันน้อยสันโดษรุ่นหลานรุ่นเหลนโน้นเอ็งอย่าเอาไปขึ้นหน้าไม้ได้ผิดขาดความเคารพอย่างแรงเอ็งรู้เถอแทนที่จะได้เร้วก็ได้ไม่ได้เพราะเอ็งขี้ขามุ่นเหมือนกับทางโลกเขาบอกว่า ใต้น้ำมันขี้มระดับขี้มหัวตั้งตำแหน่งหน้าที่อะไรเนี่ยเอ็งระมัดระวังให้ดีที่พระอาจารย์สอนบอกเนี่ยเพื่อเอ็งจะได้ไปตามลำดับมากน้อยเอ็งต้องได้ถ้าเอ็งไปขี้ขามุ่นขี้ขามหัวเอ็งหมดแน่เลยเอ็งจะบ่นหาพระอาจารย์สอนไม่ให้เห็นจะได้อะไรเอ็งก็มึงทำผิดคิดขึ้นตอน(หัวเราะ)ต้องบอกกันไว้ก่อนไม่งั้นหน้าจะรวกกันตั้งนานแล้วเสือกไม่รวกเพราะอะไรมันทำผิดผิดขึ้นตอนเข้าใจมึงถ้ามันถูกขึ้นตอนพระอาจารย์ก็บอกทุกครั้งถ้ามันโน้นมึงต้องโมทนาพระพุทโธวาทเจ้าพระธรรมเจ้าพระอรหันต์เจ้า(หัวเราะ)โน้นนะมึงมาเอามาพระอาจารย์คนเดียวมึงไม่ถูกต้องนะ

พระอาจารย์นี้ได้ไปถวายพระพุทธรูปเจ้าพระธรรมเจ้าพระอรหันต์เจ้านี้จะทำอะไรยังต้องขอพระบรม
 พุทธานุญาตก่อนเลยเห็นมัย ก็เหมือนพระอาจารย์เนี่ยพระพุทธรูปเจ้านายเป็นนายพระธรรมเจ้าเป็นนาย
 พระสังฆเจ้าเป็นนายเนี่ยโน้นต้องไปขอพระบรมพุทธานุญาตก่อนไม่ใช่ซี้ซั้วจะทำเดี่ยวเจ้านายสั่งว่าเฮ้ย!
 อย่าทำมึงเสือกถ่วงละเมิดเดี่ยวมึงโดนตี(หัวเราะ)จำไว้ซิเนี่ยอาตมาสอนอย่างซื่ออย่างตรงแต่ไม่มีใครถาม
 มาอาตมาก็ไม่ได้อธิบายจำไว้ให้ตึ้นะไอ้พวกข้ามรุ่นข้ามหน้าข้ามตาเนี่ยพระอาจารย์ก็บอกเฮ้ย!
 โมทนาพระพุทธรูปเจ้าพระธรรมเจ้าพระอรหันต์เจ้า(หัวเราะ)เนี่ยพระอาจารย์จะทำอะไรยังต้องขอพระบรมพุ
 ทธานุญาตเลยเนี่ยเหมือนกับเราเนี่ยเป็นทาสรับใช้ยอมเป็นทาสตามที่เขาสวดมนต์วัตรเย็นเนี่ยเห็นมัยพระพุ
 ธรูปเจ้านายมื่อสระเหนือข้าพเจ้า พระธรรมเป็นนายมื่อสระเหนือข้าพเจ้า
 พระสงฆ์เป็นนายมื่อสระเหนือข้าพเจ้า ก่อนอาตมาเนี่ยแปลได้ทั้งหมดนะ
 อาตมาไปอยู่ที่ไหนอาตมาสวดมนต์แปลได้หมดเดี๋ยวนี้เล็กแล้วอาตมาแต่ความรู้ก็ยังไม่ไปไหนแต่จะไ
 ้ซึ้นมาซ้ออรรถซ้อธรรมก็รู้ได้เข้าใจได้เนี่ยเป็นอย่างนี้เพราะฉะนั้นพวกโยมเนี่ยก็จะได้ปฏิบัติตัวให้ถูกต้องป
 ฏิบัติใจให้ถูกต้องแล้วมันก็จะได้สมความปรารถนาที่ใจเรานั้นแหละที่พระพุทธรูปเจ้าตรัสไว้ชัดเจน *มโน
 ปุพฺพกฺมา ธมฺมา, มโนเสฏฺฐา มโนมยา*
 ทุกอย่างสำเร็จแล้วที่ใจมีใจถึงก่อนมีใจเป็นหัวหน้าพระองค์ไม่ได้บอกว่าสำเร็จด้วยคาถาเห็นมัยอาตมาเลิก
 สวดไปนานแล้วพวกโยมยังไปสวดให้เหนื่อยทำอะไรเนี่ย!
 ังไม่เลิกต้องว่าดักดานไม่เลิกพวกโยมเนี่ยต้องสำเร็จด้วยจิตหัดว่างให้เคยชินให้ได้แล้วทุกอย่างจะเหมือนป
 ฏิหาริย์เลยรวดเร็วทันใจเลยคิดอะไรก็รวดเร็วปาฏิหาริย์ไม่ต้องสวดกว่าโยมจะสวดจบสูตรอาตมาก็ไปไหน
 ไกลแล้วเดี๋ยวนี้(หัวเราะ)แป็บเดียวไม่รู้ไปโน้นไกลเลยทิ้งไปให้หมดเนี่ยจำไว้ให้ตึ
 อาตมาเนี่ยมีความปรารถนาดีต่อทุกคนแต่ทุกคนมันผ่านขั้นตอนเอยอะ(หัวเราะ)ไม่รู้ตามระเบียบไม่รู้กฎไม่รู้
 ระเบียบแล้วนี่กว่ากูเส้นใหญ่มึง(หัวเราะ)เนี่ยขนาดอาตมาจะทำอะไรอาตมาต้องยังขอพระบรมพุทธานุญาต
 ติพระอริยธรรมานุญาติพระอริยสังฆานุญาติเลยแล้วโยมเป็นใครมาจากไหนจู่ๆจะไปใช้พระพุทธรูปเจ้าพระธ
 รมเจ้าพระอรหันต์เจ้านรกกินกระบาแลเลยพระอาจารย์ว่า(หัวเราะ)ที่เนี่ยมันจะได้จำไว้ต้องเตือนกันไว้จะ
 จะไม่ต้องพูดภาษาอื่นนะพูดภาษาไทยตรงภาษาไทยไม่ต้องแปลไทยอีก
 ไอ้พวกซ้อบ้อทั้งหลายพูดภาษาไทยยังไม่รู้เรื่องเลยต้องอธิบายไปน้ำไหลไฟดับเดี๋ยวมันก็ล้มหมอนก็ย่งอธิบาย
 ายมากมันไม่จำหรอกไอ้พวกเนี่ยต้องเอาสั้นๆมันจำแล้วจำเลยรู้ง่ายเข้าใจเร็วแล้วก็ไม่ต้องเป็นทุกข์กับการ
 จำอีกเห็นอะไรู้อะไรว่าเออ! พระอาจารย์สอนไว้เป็นอย่างนี้เป็นอย่างนี้เนี่ยวางหมากไว้แล้วแคยีนว่าง เดินว่าง
 นั่งว่าง นอนว่างเนี่ยเอ็งจะนอนบ๊ีบนี้ถึงพระอาจารย์ทันทีกูไม่นอนเปล่าๆกูต้องทำให้ว่างด้วย(หัวเราะ)
 ยืนก็ไม่ให้ยืนแปล่าก็ต้องยืนว่างยืนว่างอีก เดินว่าง นั่งว่าง
 นอนว่างเนี่ยต้องฝึกแล้วที่เนียบอกงานทางโลกทำสำเร็จไปมากมายแล้ว
 งานทางใจของเราเนี่ยต้องถามโยมว่าตั้งแต่อกเนกชาติโน้นนะโยมจำไม่ได้แล้วโยมทำอะไรมาบ้าง
 แต่ไม่เคยทำจิตให้ว่างเลย(หัวเราะ) เนี่ยงานทางใจยังไม่เคยทำเลยเนี่ย เนี่ยสำเร็จแล้วที่ใจเนี่ยจำไว้ให้ตึ
 เพราะฉะนั้นเมื่ออาตมาพูดแล้วสอนแล้วเนี่ยไม่ได้โกหกโยมพูดตามนัยยะของพระพุทธรูปเจ้าตามพระพุทธรูป
 วาทของพระพุทธรูปเจ้า อ้าว!..ถามได้แปล็บเดียวเนี่ยจะหมดเวลาอีกแล้วเนี่ย(หัวเราะ)อ้าว!

ถามเปิดโอกาสให้ถาม..จะได้มีจิตเป็นสุขสงบสุขสันติสุขแล้วก็รู้แนวทางคือมรรคปฏิบัติตามความว่างแปลบเดียว ที่อะไรก็บอกถามซิเนี่ยเปิดโอกาสให้เต็มที่เลย

อาตมาไม่กลัวจะตอบไม่ได้ด้วยโยมถามอะไรก็รู้ง่ายเข้าใจเร็วหมดแล้วก็ไม่ให้ผิดพระพุทโธวาทด้วย มีอะไรจะถามบ้างล่ะแปลบเดียวเต็ม. ครบวันอีกแล้วเดี๋ยวก็บ้ายบายลาก่อน

นี่เองก็จำไว้ซิบ้ายบายแล้วก็ว่าง(หัวเราะ)เนี่ยต้องเพิ่มที่เ็งถามพระอาจารย์ว่าสอนดูได้ว่ายังงัย

เนี่ยโนพล็อบเบลม อินเตอร์เน็ต เกมส์ ที่เนี่ยบ้ายบายเนี่ยบ้ายบายเนี่ยว่างหมดเลยลาก่อน

ลาก่อนความว่างลาก่อนทุกสิ่งทุกอย่างเนี่ยวันนี้มาใช้กับพวกเ็งได้เลยเ็งจำไว้เลยเวลาเ็งจะบ้ายบายใคร รุ้ย!

พระอาจารย์สอนว่าง(หัวเราะ)บ้ายบายความว่างแล้วที่นี้ไม่เห็นกันอีกแล้วเนี่ยเห็นมัยเหมือนกับทางโลก พลิกโลกมาเป็นธรรมเนี่ยเป็นอย่างเนี่ยแล้วมันก็ทำให้เราเฉลียวฉลาดทั้งโลกทั้งธรรมเ็งก็คิดไม่ถึงขนาดคำพูดง่ายๆพระอาจารย์ยังเอามาเป็นธรรมได้(หัวเราะ)แล้วดีหรือไม่ดี?

ดีซิเนี่ยง่ายๆไม่ใช่ยากเลยเนี่ยเป็นธรรมของพระพุทธเจ้ารู้ได้ง่ายเข้าใจเร็วรู้ได้โดยไม่ต้องกำหนดจิต

ไม่ต้องกำหนดจิตว่าเรื่องนั้นเรื่องนี้แล้วต้องมาอธิบายตามที่เรากำหนดขึ้นมาที่ก็พูดไปเรื่อยๆมันก็โยงไปเรื่อย ๆเห็นมัยแล้วก็ป็นธรรมะทั้งหมดแล้วก็สรุปลงพระพุทโธวาทนั้นนะ สัพเพ ธัมมา อนัตตา สัพเพ ธัมมา อนัตตาทั้งธรรมและธรรมต้องว่างเปล่าบ้ายบายทั้งธรรมและธรรมทั้งหมด(หัวเราะ)นี่ส่วนประกอบภาษาปัจจุบันบ้ายบายทั้งธรรมและธรรมแล้วบ้ายบายไปไหน? ใ้โนไปนิพพานนั้นนะจำไว้ให้ดี

บ้ายบายแล้วไปนิพพานอ้าว!...มีอะไรจะถามก็ถามเนี่ยเปิดโอกาสแล้วอาตมาเนี่ยสอนง่ายๆๆความจริงพระองค์เนี่ยลงมาบอกพระอาจารย์เลยว่า

ธรรมของเราตถาคตเนี่ยง่ายแต่ครูบาอาจารย์คุณนี่ทำให้เป็นของยากหมดเนี่ยแล้วพระอาจารย์ก็พิจารณาตามจริงเห็นจริงแล้วเข้าใจจริงเหมือนกับอริยสัจจะความจริงที่เปลี่ยนแปลงที่อาตมาบอกโยมเนี่ย...

ชนะชัย เมฆา ผู้ถอดความและจัดพิมพ์

วันจันทร์ที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เวลา ๒๒.๒๖ น.